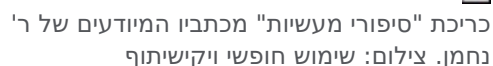

16/10/1810 | יח תשרי תקע"א

למעלה ממאתיים שנה לאחר פטירתו בי"ח בתשרי תקע"א (16.10.1810), ממשיכה דמותו לרתק את העולם היהודי. רבבות עולים לקברו שבאומן מדי שנה, בעלייה השנויה במחלוקת קשה מחד, אך מתגברת משנה לשנה מאידך. אלפי בעלי תשובה נמשכים דווקא לתורתו, ומאות מאמרים ומחקרים מנסים לגלות עוד ועוד פנים ביצירתו מרובת הפנים שאותה הספיק לכתוב ולדרוש בשלושים ושש שנותיו. רבי נחמן מברסלב, מצאצאי הבעל שם טוב, פיתח שיטה ייחודית בתורת החסידות, שהתעצמה לאחר נסיעתו לארץ ישראל. תפיסתו בדבר הצורך באמונה תמימה, חובת ההתבודדות וחשיבות השמחה בכל מצב, הותקפה לא פעם עוד בימי בחייו. הוא וחסידיו המעטים נרדפו, ולאחר פטירתו לא עלה יורש על כסא אדמ"ורותו. לימים, הפכו סיפורי המעשיות שחיבר, ליקוטי התפילות בתחומים שונים, שיחותיו והסבריו על טעמי ההלכות, לחיבורים שהציגו התמודדות מרתקת ומקורית עם אתגרי המודרנה. אמרותיו בדבר "שירת העשבים", הצורך לראות את "העולם כולו כגשר צר מאוד" וחובת "השמחה תמיד", כמו גם האמירה "שלכל מקום אליו אני הולך אני הולך לארץ ישראל", הפכו לנכסי צאן ברזל של התרבות ושל המסורת היהודית על כל גווניה.

לאירועים נוספים בקרו אותנו:
history.orot.ac.il

